

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 4. juli 2014
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Lasse Risager
Sagsnr.: 2014-0030-2276
Dok.: 1196526

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 1174 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 11. juni 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF).

Karen Hækkerup

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1174 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Vil ministeren beskrive, hvilke muligheder der er for at beskytte personer, som er ekskærestere til bandemedlemmer, og som er truede? Vil ministeren i forlængelse heraf oplyse, om ministeren er enig i, at der kan være behov for en slags exitlignende forløb for disse, ligesom det der findes for bandemedlemmer?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet skal indledningsvis bemærke, at et helt centralt element ved etableringen af de eksisterende exit-programmer har været en samfundsmæssig interesse i at hjælpe kriminelle personer, som er dybt forankret i et organiseret kriminelt miljø, ud af det kriminelle miljø, således at disse personer ikke længere udøver alvorlig og organiseret kriminalitet.

De eksisterende exit-programmer tager således ikke sigte på personer, hvis tilknytning til rocker- eller bandemiljøet er af personlig, men ikke kriminel karakter.

Der henvises i øvrigt til rammemodellen for exit-programmer til bande- og rockermedlemmer, der ønsker at bryde ud af miljøet, ’En vej ud’.

Rigspolitiet kan i øvrigt for så vidt angår generelle beskyttelsesmuligheder for truede personer oplyse, at politiet iværksætter relevante beskyttelsesforanstaltninger over for personer, som på baggrund af en konkret politimæssig vurdering vurderes at være truet.

Politiets trusselvurdering foretages på baggrund af en samtale med den pågældende samt en vurdering af sagens øvrige omstændigheder, herunder politiets eventuelle kendskab til den eller de personer, som opleves truende.

Trusselvurderingens formål er at søge klarlagt, hvorvidt der er tale om en konkret trussel mod den pågældende, herunder om der er en reel mulighed for, at den pågældende kan blive udsat for vold eller lignende.

Vurderes der at være akut livsfare, tages der straks skridt til at ’sikre’ den pågældende, f.eks. ved placering af den pågældende et sikkert sted. Samtidig kan der iværksættes foranstaltninger over for de truende eller voldelige personer, f.eks. ved an-

holdelse og varetægtsfængsling, hvis de almindelige betingelser for dette er opfyldt.

Hvis der ikke vurderes at være akut livsfare, men der vurderes at være fare for, at den pågældende udsættes for vold eller lignende, kan relevante hjælpeforanstaltninger f.eks. være udlevering af en alarmtelefon og/eller overfaldsalarm samt tilsyn fra politiet.

Politiet kan endvidere yde praktisk hjælp til truede personer ved f.eks. at tilbyde at køre forurettede til familie/venner, et krisecenter eller til et andet sted, der vurderes mere sikkert.

Derudover vil det tillige blive drøftet, hvilke forholdsregler den pågældende selv kan tage, herunder i forhold til valg af opholdssted, daglige rutiner og håndtering af henvendelser fra den eller dem, der opleves truende. I den forbindelse kan det oplyses, at Rigsadvokaten har udarbejdet en pjece med råd og vejledning til personer, der er udsat for forfølgelse, chikane eller stalking.

Der kan endvidere være grundlag for at yde vejledning om reglerne om tilhold, opholdsforbud og bortvisning. Rigsadvokaten har udarbejdet detaljerede retningslinjer for dette område, jf. herved Rigsadvokatens Meddelelse, RM 3/2008.

Endelig vil der ofte blive udpeget en kontaktperson i politiet, som kan bistå den pågældende med råd og vejledning.

I helt ekstraordinære situationer, hvor politikredsens foranstaltninger ikke anses for tilstrækkelige, kan Politiets Efterretningstjeneste iværksætte vidnebeskyttelsesforanstaltninger inden for rammerne af det såkaldte vidnebeskyttelsesprogram.

I de mest alvorlige tilfælde kan der endvidere foretages et fuldstændigt identitetsskifte med nyt navn, adresse mv., men det forudsætter, at den pågældende overholder en række konkret fastsatte betingelser som f.eks. at afbryde kontakten til familie og venner, ligesom det er nødvendigt at opgive arbejde eller uddannelse. Det har store menneskelige omkostninger at skifte identitet som led i et vidnebeskyttelsesprogram. Derfor bør et identitetsskifte også (fortsat) forbeholdes de mest alvorlige sager, hvor almindelige beskyttelsesforanstaltninger ikke er tilstrækkelige.”

Justitsministeriet kan henholde sig til Rigspolitiets udtalelse.